

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **I. R.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 12. 2015, č. j. 30 A 20/2015 - 44,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 12. 2015, č. j. 30A 20/2015 - 44, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „ministerstvo“) ze dne 26. 1. 2015, č. j. MV-54247-3/SO/sen-2012, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 3. 2012, č. j. OAM-77355-8/DP-2011, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil tím, že zájem na jeho právu na spravedlivý proces významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku v jeho případě nebude v rozporu s veřejným zájmem. Jakkoliv podal žádost o povolení k trvalému pobytu, té nebylo vyhověno. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je jediným prostředkem pro pobyt na území České republiky do doby, než bude o kasační stížnosti rozhodnuto. Dále stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 1. 10. 2015, č. j. 7 Azs 227/2015 - 31, ve kterých byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný se k návrhu nevyjádřil.

Kasační stížnost nemá podle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu dospěl k závěru, že vzhledem k neúspěšné snaze stěžovatele získat na území České republiky jiný pobytový titul, by byl stěžovatel v důsledku právních účinků žalobou napadeného rozhodnutí nucen opustit území České republiky. Tuto újmu považuje Nejvyšší správní soud za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti; žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25). Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 – 25).

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Správní rozhodnutí byla založena na závěru, že stěžovatel využíval povolení k pobytu pouze formálně a krátkodobě. V důvodech rozhodnutí Nejvyšší správní soud neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo kolidovat s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2016

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu